

Sygn. akt II K 1074/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: Katarzyna Kaczmarek

w obecności Rej. Prokuratora: Danuty Gusta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28.02.2017r., 23.03.2017r., 09.05.2017r. sprawy przeciwko W. S. urodzonemu (...) w miejscowości K. T., synowi K. i K. z domu P.,

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 26 września 2016 r. w miejscowości D., woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy, jechał kierując rowerem drogą publiczną, czym nie zastosował się do orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Bełchatowie, sygn. akt VI K 808/06 z dnia 8 listopada 2006 r. i sygn. akt VI K 1008/06 z dnia 22 lutego 2007 r. oraz z dnia 25 marca 2011 sygn. akt II K 40/11 środków karnych w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów,

tj. o czyn z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

II. w dniu 16 października 2016 r. w miejscowości J., woj. (...), groził C. S. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę – pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

1) oskarżonego W. S. w ramach zarzucanego mu czynu z punktu I uznaje za winnego tego, że w dniu 26 września 2016 roku w miejscowości D., woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy, jechał kierując rowerem po drodze publicznej, nie stosując się do orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Bełchatowie VI Wydziału Grodzkiego i II Wydziału Karnego wydanymi w dniach: 08.11.2006 roku w sprawie sygn. akt VIK 808/06, 22.02.2007 roku w sprawie sygn. akt VI K 1008/06 i 25.03.2011 roku w sprawie sygn. akt II K 40/11 środków karnych w postaci zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych i w strefie zamieszkania,

to jest przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 244 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) na podstawie art. 1 § 2 kk w zw. z art. 17 §1 pkt 3 kpk umarza postępowanie karne odnośnie czynu z punktu II zarzucanego oskarżonemu i wydatkami poniesionymi w sprawie w tej części obciąża Skarb Państwa;

3) na podstawie art. 63§ 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 16.10.2016 roku (godz. 21.40) do dnia 17.10.2016 roku (godz. 16.30);

4) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty i 100 (sto) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

W. S. został oskarżony o to, że:

I w dniu 26 września 2016 r. w miejscowości D., woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy, jechał kierując rowerem drogą publiczną, czym nie zastosował się do orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Bełchatowie, sygn. akt VI K 808/06 z dnia 8 listopada 2006 r. i sygn. akt VI K 1008/06 z dnia 22 lutego 2007 r. oraz z dnia 25 marca 2011 sygn. akt II K 40/11 środków karnych w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów,

tj. o czyn z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

II w dniu 16 października 2016 r. w miejscowości J., woj. (...), groził C. S. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę, pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 września 2016 roku w miejscowości D., woj. (...) około godziny 14.40 W. S. jechał rowerem po drodze publicznej. Jego sposób jazdy wskazywał, że jest nietrzeźwy. Został zatrzymany przez przypadkowego kierowcę S. K., który jak poczuł od oskarżonego woń alkoholu natychmiast wezwał Policję. Po przybyciu na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji ustalili, że W. S. ma orzeczony przez Sąd czynny zakaz kierowania rowerami i zawieźli go na pobranie krwi do szpitala, gdyż odmówił badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie oskarżony został zatrzymany i przewieziony przez funkcjonariuszy Policji do KPP w B.. Przeprowadzone badanie krwi oskarżonego wykazało, że był nietrzeźwy i miał 2,10 ‰ alkoholu we krwi. W. S. był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie VI Wydziału Grodzkiego wydanym w dniu 08.11.2006 roku w sprawie sygn. akt VI K 808/06 za czyn z art. 178a§2 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i karę grzywny. Ponadto na podstawie art. 42 §1 i §2 kk Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 10 lat. Wyrok uprawomocnił się 16.11.2006 roku. W. S. był także skazany prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Bełchatowie VI Wydziału Grodzkiego wydanym w dniu 22.02.2007 roku w sprawie sygn. akt VI K 1008/06 za ciąg przestępstw z art. 178a§2 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto na podstawie art. 42 §1 i §2 kk Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów w strefie ruchu lądowego na okres 10 lat. Wyrok uprawomocnił się 07.03.2007 roku. W dniu 25.03.2011 roku Sąd Rejonowy W Bełchatowie II Wydział Karny wydał wyrok łączny w sprawie sygn. akt II K 40/11, w którym orzekł między innymi w stosunku do W. S. łączny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego oraz rowerów po drogach publicznych i w strefie zamieszkania na okres 10 lat. Wyrok uprawomocnił się 02.04.2011 roku.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. S. k -67v-68 w zw. z k -16, k- 22, k-52, wyroki SR w Bełchatowie k- 41, 42, 45, zeznania świadka S. K. k -68 w zw. z k-14v od słów „w dniu” do słów „szczególnie alkoholu”, sprawozdanie Nr (...) k-12, protokół pobrania krwi k-13).

W. S. karę łączną pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 244 kk orzeczoną prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bełchatowie wydanym w dniu 25.03.2011 roku w sprawie sygn. akt II K 40/11 odbywał w okresie od dnia 24.12.2011 roku do dnia 30.09.2011 roku. Kolejną karę łączną pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 244 kk orzeczoną prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bełchatowie wydanym w dniu 14.11.2014 roku w sprawie sygn. akt II K 824/14 odbywał w okresie od dnia 13.03.2014 roku do dnia 10.02.2015 roku.

(dowód : odpis wyroku SR w Bełchatowie w sprawie II K 40/11 z obliczeniem kary k-45, odpis wyroku SR w Bełchatowie w sprawie II K 824/14 z obliczeniem kary k-33).

W. S. mieszka razem ze swoim bratem C. S. w miejscowości J., województwa (...). W dniu 16.10.2016 roku C. S. około godziny 21.15 wezwał na interwencję funkcjonariuszy Policji z powodu awantury z nietrzeźwym oskarżonym. Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji stwierdzili, że W. S. jest nietrzeźwy i agresywny w stosunku do pokrzywdzonego. Ponadto C. S. poinformował ich, że oskarżony groził mu pozbawieniem życia i obawia się spełnienia jego gróźb. W związku z zaistniałą sytuacją oskarżony został o godzinie 21.40 zatrzymany i przewieziony do KPP w B.. Przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że o godzinie 22.02 oskarżony miał 1,13mg/l i o godzinie 22.04- m1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: zeznania świadka H. B. k – 68v w zw. z k 30v od słów „jestem funkcjonariuszem” do słów (...), protokół zatrzymania k-6-7, protokół badania stanu trzeźwości k-5, notatka urzędowa k-1)

Oskarżony W. S. ma 62 lata, jest kawalerem i nie ma wykształcenia, nigdzie nie pracuje i żyje z zasiłku, był karany sądownie.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k- 67v, karta karna k-25-27, 74-75, odpisy wyroków k-33,34,36,37,41,42,45,46-47).

Oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu z punktu I oraz nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu z punktu II i wyjaśnił, że jechał rowerem mimo, iż miał orzeczony zakaz jazdy rowerem przez Sąd, ale nie był pewny czy on obowiązywał. Odnośnie czynu z punktu II wyjaśnił, że nie groził swojemu bratu, ale było tak, że to brat jemu groził w dniu zdarzenia. Oskarżony dodatkowo wyjaśnił, że nie toleruje się ze swoim bratem C., gdyż w 2000 roku brat uderzył go siekierą. Ponadto dodał, że nie pamięta dokładnie przebiegu zdarzenia z bratem, gdyż był w tym dniu nietrzeźwy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. S. k -67v-68 w zw. z k -16, k- 22, k-52) .

Z ustaleń Sądu wynika, iż w dniu 26 września 2016 roku w miejscowości D., woj. (...) około godziny 14.40 W. S. jechał rowerem po drodze publicznej. Jego sposób jazdy wskazywał, że jest nietrzeźwy i został zatrzymany przez przypadkowego kierowcę S. K., który jak poczuł od oskarżonego woń alkoholu natychmiast wezwał Policję. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania świadka S. K., które są logiczne, spójne i zasługują na wiarę. Po przybyciu na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji ustalili, że W. S. ma orzeczony przez Sąd czynny zakaz kierowania rowerami i zawieźli go na pobranie krwi do szpitala, gdyż odmówił badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badanie krwi u oskarżonego wykazało, że był nietrzeźwy i miał 2,10 % alkoholu we krwi. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają częściowo wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do dokonania tego czynu, a także nieosobowy materiał dowodowy w postaci sprawozdania nr (...) z badania krwi oskarżonego na zawartość alkoholu w organizmie oraz odpisy wyroków : Sądu Rejonowego w Bełchatowie VI Wydziału Grodzkiego z dnia 08.11.2006 roku wydanego w sprawie sygn. akt VI K 808/06, wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Bełchatowie VI Wydziału Grodzkiego z dnia 22.02.2007 roku wydanego w sprawie sygn. akt VI K 1008/06, wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydziału Karnego wydanego w sprawie sygn. akt II K 40/11. We wszystkich tych wyrokach Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów w szeroko rozumianym ruchu lądowym i w dniu 26.09.2016 roku zakaz ten obowiązywał. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż myślał, że na skutek zmiany przepisów prawa karnego odnośnie jazdy rowerem w stanie nietrzeźwym orzeczony zakaz już go nie obowiązywał. Tego rodzaju wyjaśnienia Sąd potraktował jako linię obrony W. S.. Na podkreślenie zasługuje fakt, że oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną za jazdę rowerem w stanie nietrzeźwości i dobrze wiedział o orzeczonych wobec niego środkach karnych zakazu prowadzenia rowerów, a także pojazdów mechanicznych. Jeżeli miał wątpliwości co do obowiązywania orzeczonych wobec niego środków karnych mógł zwrócić się do Sądu Rejonowego w Bełchatowie o udzielenie mu informacji na ten temat, czego nie uczynił.

Z ustaleń Sądu wynika, że w dniu 16.10.2016 roku C. S., który mieszka razem z W. S. w miejscowości J., woj. (...) wezwał na interwencję funkcjonariuszy Policji z powodu awantury z nietrzeźwym oskarżonym. Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji stwierdzili, że W. S. jest nietrzeźwy i agresywny w stosunku do pokrzywdzonego. Ponadto C. S. poinformował ich, że oskarżony groził mu pozbawieniem życia i obawia się spełnienia jego gróźb. W związku z zaistniałą sytuacją oskarżony został o godzinie 21.40 zatrzymany i przewieziony do KPP w B.. Przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że o godzinie 22.02 miał 1,13mg/l i o godzinie 22.04- m1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania świadka H. B., który był na interwencji w domu oskarżonego i dokładnie zrelacjonował to co przekazał mu C. S., a mianowicie, że nietrzeźwy brat mu groził pozbawieniem życia i obawia się spełnienia tych gróźb. Ponadto świadek potwierdził, że oskarżony był w tym dniu agresywny w stosunku do brata i do tego nietrzeźwy. Logiczne było zachowanie funkcjonariuszy Policji, że zatrzymali oskarżonego i przewieźli go do KPP w B.. Wynik z przeprowadzonego badania stanu trzeźwości wykazał, że W. S. był w stanie upojenia alkoholowego. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia protokół z badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd zatem nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, której twierdził, że nie groził bratu. Tego rodzaju wyjaśnienia są linią obrony oskarżonego, który sam przyznał, że niewiele pamięta z tego zdarzenia, gdyż był nietrzeźwy.

Sąd w całości przypisał wiarę nieosobowemu materiałowi dowodowemu w postaci notatek urzędowych sporządzonych przez funkcjonariuszy Policji, zaświadczenia o karalności z Krajowego Rejestru Karnego i wyroków Sądu dołączonych do akt sprawy oraz protokołu z badania stanu trzeźwości oskarżonego i sprawozdania pisemnego z badania alkoholu we krwi oskarżonego. Wszystkie w/w dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji i w czasie procesu nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Oceniając dowody zgromadzone w sprawie i analizując ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony podlega odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. W. S. dopuścił się bowiem czynów naruszających normy prawne i zagrożonych przez ustawę sankcją karną. Ponadto czyn z punktu I a/o (art. 244 kk) w ocenie Sądu jest społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy, zaś sprawcy można przypisać winę. Oskarżony w chwili popełnienia przypisanego mu czynu był pełnoletni, poczytalny, nie stwierdzono ponadto żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych - oceniając zachowanie oskarżonego w kategoriach prawa karnego - nie ulega wątpliwości, że W. S. działaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk, gdyż w dniu 26 września 2016 roku w miejscowości D., woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy pozbawienia wolności, jechał kierując rowerem po drodze publicznej, nie stosując się do orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Belchatowie VI Wydziału Grodzkiego i II Wydziału Karnego wydanymi w dniach: 08.11.2006 roku w sprawie sygn. akt VIK 808/06, 22.02.2007 roku w sprawie sygn. akt VI K 1008/06 i 25.03.2011 roku w sprawie sygn. akt II K 40/11 środków karnych w postaci zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych i w strefie zamieszkania.

Przy wymiarze kary za ten czyn Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczny stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu ze względu na dobro prawne objęte ochroną, w które czyn ten godzi, dotychczasową jego karalność za umyślne przestępstwa podobne.

Jako okoliczności łagodzące wymiar kary Sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do dokonania zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 244 kk wymierzył oskarżonemu W. S. za czyn z punktu I karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nie można zdaniem Sądu wymierzyć oskarżonemu za ten czyn kary wolnościowej (ograniczenia wolności), gdyż W. S. notorycznie dopuszcza się przestępstw z art. 244 kk i w sposób rażący lekceważy wyroki Sądu Rejonowego w Belchatowie.

Orzeczona oskarżonemu kara powinna spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

W. S. także działaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190 §1 kk, gdyż w dniu 16 października 2016 r. w miejscowości J., woj. (...), groził C. S. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę – pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

Bezsporne jest w sprawie, iż oskarżony mieszka ze swoim bratem w jednym domu i dalej będą razem mieszkać. C. S. doprowadzony do Sądu przez funkcjonariuszy Policji odmówił składania zeznań w tej sprawie i oświadczył, że pogodził się z bratem i nie chce, żeby on był karany (vide k-77v). Sąd wobec takiej postawy pokrzywdzonego uznał, że zdarzenie w dniu 16.10.2016 roku było nieporozumieniem rodzinnym i zostały spełnione przesłanki z art. 115 §2 kk do przyjęcia, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest znikomy. Przede wszystkim oskarżony nie wyrządził żadnej szkody bratu i pogodził się z nim, co daje szansę na to, że dalej będą mogli razem mieszkać w jednym domu i nie dojdzie między nimi do konfliktu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 1 § 2 kk w zw. z art. 17 §1 pkt 3 kpk umorzył postępowanie karne odnośnie czynu z punktu II zarzucanego oskarżonemu i wydatkami poniesionymi w sprawie w tej części obciąża Skarb Państwa;

Na podstawie art. 63§ 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd obligatoryjnie zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 16.10.2016 roku (godz. 21.40) do dnia 17.10.2016 roku (godz. 16.30).

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. nr 49 z 1983 r., poz. 223z późn. zm) i 100 złotych tytułem zwrotu wydatków.